

คำนำ

ด้วย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นที่จัดฝึกอบรมด้านอาชีพหลักสูตรการทำของชำร่วย รวมถึงการสนับสนุนประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการศึกษาอาชีพให้ทีมงานทำ สร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ที่เน้นเรื่องการมีอาชีพเพื่อการมีงานทำรายได้ จึงได้คัดเลือกอาชีพการทำของชำร่วยซึ่ง เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น มาจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไป

ขอขอบคุณวิทยากรวิชาชีพ และคณะดำเนินงานการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ที่ได้ร่วมพัฒนาหลักสูตร และจัดทำแผนการเรียนรู้รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ให้สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยากรและผู้เรียนต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

21 ตุลาคม 2567

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำของชำร่วย	1
ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำของชำร่วย	3
หลักสูตรการทำของชำร่วย	4
ความเป็นมา	4
จุดประสงค์การเรียนรู้	6
กลุ่มเป้าหมาย	6
ระยะเวลา	6
เนื้อหาหลักสูตร	6
การจัดการเรียนรู้	7
สื่อการเรียนรู้	7
การวัดและประเมินผล	7
การจบหลักสูตร	7
เอกสารหลักฐานการศึกษา	7
การเทียบโอนผลการเรียน	7
แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย	8
ใบความรู้เรื่องความเป็นมาของการทำของชำร่วย	12
ใบงานเรื่องความเป็นมาของการทำของชำร่วย	13
ใบความรู้เรื่องวัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย	14
ใบงานเรื่องวัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย	16
ใบความรู้เรื่องขั้นตอนการทำของชำร่วย	17
ใบงานเรื่องขั้นตอนการทำของชำร่วย	18
ใบความรู้เรื่องคุณค่าประโยชน์ของการทำของชำร่วย	19
ใบงานเรื่องคุณค่าประโยชน์ของการทำของชำร่วย	20
ใบงานความรู้เรื่องการคิดต้นทุน กำไร	21
ใบความรู้เรื่องการคิดต้นทุน กำไร	22
ใบงานเรื่องการคิดต้นทุน กำไร	23
ใบความรู้ ช่องทางการตลาด	24
ใบงานเรื่องโครงการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	25
แบบวัดและประเมินผลการทำของชำร่วย	26
ใบงาน แบบประเมินผลงานผู้เรียน	27
บรรณานุกรม	28
รายชื่อคณะผู้จัดทำหลักสูตร	30

หลักสูตรการทำของชำร่วย จำนวน 5 ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำของชำร่วย

วัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วยมีมากมายหลายแบบขึ้นอยู่กับนักจัดดอกไม้ที่จะเลือกใช้ สำหรับวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในการจัดดอกไม้มีดังนี้

1. เนื้อเทียน

ในการทำเทียน วัสดุชนิดแรกที่ต้องมีก็คือเนื้อเทียน สำหรับวัสดุที่ใช้สามารถเลือกได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นพาราฟิน (Paraffin), เจลแว็กซ์ (Candle Gel Wax), ไชผึ้ง (Bee Wax), ไชถั่วเหลือง (Soy Wax), ไขมันปาล์ม (Palm Wax) หรือจะเป็นเทียนเล่มเก่า ๆ ก็สามารถใช้ได้ค่ะ หากคุณต้องการเติมสีสันทให้กับเทียนหอมพาราฟินจะเหมาะสมมากที่สุดเนื่องจากไม่มีสีหรือกลิ่น ช่วยให้สีที่เติมเข้าไปเด่นชัดและไม่เพี้ยน ส่วนไขผึ้งจะมีสีเหลืองอ่อนๆ ช่วยให้ความรู้สึกสบายตา และไขถั่วเหลืองจะเป็นวัสดุที่เป็นมิตรกับธรรมชาติมากที่สุด

2. ไส้เทียน

ไส้เทียนเป็นวัสดุที่จะช่วยให้เทียนของเราใช้งานได้นานขึ้น โดยไส้เทียนสามารถเลือกใช้วัสดุได้หลายอย่าง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นด้ายคอตตอน, เชือกเคลือบแว็กซ์ หรือไม้หอมแผ่นบางๆ ซึ่งไส้เทียนจะมีหน้าที่ยึดให้เนื้อเทียนเหลวๆ เกาะติดไปกับไส้เทียนและทำให้การเผาไหม้มีความต่อเนื่อง ช่วยเพิ่มแสงสว่างได้นานขึ้นจนกว่าไส้เทียนจะถูกเผาไหม้จนหมด

3. น้ำมันหอมระเหย

น้ำมันหอมระเหยเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับเทียนหอม ซึ่งน้ำมันหอมระเหยก็มีให้เลือกหลากหลายตั้งแต่กลิ่นพื้นฐานอย่างตะไคร้, ลาเวนเดอร์, กุหลาบ, มินต์, เลมอน ไปจนถึงกลิ่นที่เป็นความชอบส่วนบุคคลอย่างโคลด์วอเตอร์, ปาฟน, น้ำทะเล, ฟุงหญ้า หรือจะเป็นกลิ่นดินหลังฝนตกก็มีให้เลือกตามความต้องการ ซึ่งน้ำมันหอมระเหยจะสกัดมาจากกลิ่นหอมของสมุนไพรและน้ำมันที่อยู่ในกลีบดอกไม้ต่าง ๆ หรือสังเคราะห์ขึ้นด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ส่วนน้ำมันหอมระเหยจากสมุนไพรชนิดต่าง ๆ ก็จะมีสรรพคุณที่ต่างกัน

4. สีส้มเทียน

สำหรับครูที่ต้องการให้เทียนมีสีสันต่าง ๆ ก็สามารถทำได้ด้วยการนำสีฝุ่นหรือสีน้ำมันมาผสม สำหรับสีผสมเทียนมีรูปแบบหลากหลาย ทั้งแบบผงและแบบก้อน หรือจะนำสีเทียนที่ใช้ระบายสีมาย้อมเทียนก็สามารถทำได้ เนื่องจากมีส่วนประกอบชนิดเดียวกัน ส่วนสีผสมแบบผงอาจจะใช้งานยากกว่ารูปแบบอื่น ๆ สักเล็กน้อยเนื่องจากเม็ดสีจะจับ

5. แก้ว

ส่วนใหญ่แล้วเทียนหอมมักจะบรรจุในแก้วทรงต่ำที่มีความกว้างพอประมาณหรือบรรจุในกระปุกมีฝาปิดเพื่อความสะดวกในการใช้งาน สำหรับวัสดุที่ใช้บรรจุเทียนหอมจะต้องเป็นแก้วหนาทนความร้อนเพื่อความปลอดภัย ไม่สามารถใช้แก้วตีมน้ำทั่วไปได้เนื่องจากเนื้อแก้วบางและอาจจะแตกได้หากจุดเทียนเป็นเวลานาน

6. แม่พิมพ์เทียน

นอกจากแก้วคุณยังสามารถขึ้นรูปเทียนเป็นลวดลายต่าง ๆ ได้ด้วยพิมพ์ซิลิโคนเพื่อเพิ่มความสวยงามและเพิ่มมูลค่าของสินค้า ซึ่งพิมพ์ซิลิโคนมีลวดลายให้เลือกหลากหลายไม่ว่าจะเป็นรูปดอกไม้, ตัวอักษร, รูปปั้นและเสาสไตร์กรีก, ลายแคคตัส หรือจะเป็นรูปทรงเรขาคณิตและทรงกระบอกต่าง ๆ ซึ่งเพื่อน ๆ สามารถเลือกลวดลายและรูปแบบได้ตามต้องการ

7. ของตกแต่ง

ของตกแต่งสามารถเพิ่มความสวยงามให้กับเทียนหอมของเราได้อย่างง่ายดาย ซึ่งของตกแต่งเทียนหอมมีให้เลือกหลากหลายทั้งทองคำเปลว, ดอกไม้แห้ง หรือใบไม้แห้ง ซึ่งดอกไม้บางชนิดก็สามารถเพิ่มกลิ่นหอมให้กับเทียนได้ หากไม่ต้องการใช้น้ำมันหอมระเหย เช่นดอกลาเวนเดอร์, กลีบกุหลาบ, โรสแมรี่ หรือโรสวู้ด หรือคนที่ชอบเทียนหอมกลิ่นซิตรัสก็สามารถนำส้มหรือเลมอนอบแห้งมาตกแต่งได้เพื่อเทียนอยู่ในฉิมเดียวกันเพื่อความสวยงามค่ะ

หลักสูตรการทำของชำร่วย จำนวน 5 ชั่วโมง

ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำของชำร่วย

วิธีทำเทียนหอม

1. ผสมพาราฟิน และแว๊กซินในสัดส่วนที่เท่ากัน (ถ้าซังเป็นน้ำหนักให้ใช้ สัดส่วนพาราฟิน 100 กรัม ต่อแว๊กซ์ 30 กรัม) ต้มจนหลอมละลายเข้ากัน ผสมสี (ให้ แผ่นสีเทียน) ผสมให้เข้ากันดี ยกหม้อลงจากเตา ใส่หัวน้ำหอม กลิ่นที่ชอบ ทิ้งให้ส่วนผสมเย็นลงเล็ กน้อย (สังเกตดูเทียนจะเริ่มขุ่น)

2. ใส่ไส้เทียน ในพิมพ์ให้ยาวพ้นพิมพ์ประมาณ 4 – 5 เซนติเมตร เทเทียนที่ยังร้อนอยู่ ประมาณ 92 องศา ในพิมพ์ ทิ้งให้เย็น จึงแกะออกจากพิมพ์ (หรือ ขณะเทียนเริ่มจะแข็งตัว ใช้ไม้เสียบเป็นรู แล้วปักไส้เทียนลงไป จากนั้นใช้น้ำเทียนปิดรูที่เกิดขึ้น)

ข้อควรระวังขณะทำเทียน

1. ใช้หม้อ 2 ชั้นในการต้มเทียน ซึ่งจะเป็นวิธีที่ดี และปลอดภัย
2. ไม่ต้มเทียนในอุณหภูมิที่สูงเกินกว่า 100 องศา เพราะน้ำเทียนจะติดไฟ ได้ง่าย
3. ถ้าเทียนที่กำลังต้มอยู่ติดไฟ ให้ปิดแก๊ส หรือดึงปลั๊กไฟออกทันที ไม่เคลื่อน ย้ายหม้อต้ม หรือใช้น้ำดับไฟ (ถ้าต้องการดับไฟให้ปิดฝาหม้อหรือใช้ ผ้าขึ้นๆ ปกคลุมฝาหม้อไว้)
4. ถ้าเทียนหกบนพื้นหรือโต๊ะ ต้องคอยจนกว่าเทียนเย็น หรือแข็งตัวแล้วขูดออก
5. อย่าเทเทียนเหลวลงในท่อน้ำ เพราะจะทำให้ท่อน้ำอุดตัน

หลักสูตรการทำของชำร่วย จำนวน 5 ชั่วโมง สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

1.ความเป็นมา

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ได้กำหนดแผนแม่บทประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้องกับการใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน ได้แก่ แผนย่อยประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ และแผนย่อยประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ที่มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน รวมถึงการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นโยบายเร่งด่วนเรื่องการเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ตลอดจนแผนพัฒนาประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2568) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562-2568) โดยคาดหวังว่าการพัฒนาศักยภาพคนตลอดชีวิต ประชาชนจะได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ และมีความพร้อมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนดังกล่าว

กรมส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ได้มุ่งมั่นขับเคลื่อนภารกิจหลักตามแผนพัฒนาประเทศ และนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ที่คำนึงถึงหลักการบริหารจัดการทั้งในเรื่องหลักธรรมาภิบาล หลักการกระจายอำนาจ การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และปฏิบัติการด้านข้อมูล ข่าวสาร การสร้างบรรยากาศในการทำงานและการเรียนรู้ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรด้านการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ใน 4 ประเด็นใหญ่ ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้คุณภาพ การสร้างสมรรถนะและทักษะคุณภาพ องค์กร สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้คุณภาพ และการบริหารจัดการคุณภาพ อันจะนำไปสู่การสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ โดยได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงาน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่เน้น New skill Up skill และ Re skill ที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ความต้องการและความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ความต้องการของตลาดแรงงาน และกลุ่มอาชีพใหม่ที่รองรับ Disruptive Technology

2. ยกระดับผลิตภัณท์ สินค้า บริการจากโครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ที่เน้น “ส่งเสริมความรู้ สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของตลาด ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาสู่วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์และช่องทางการจำหน่าย

การเลือกประกอบอาชีพในภาวะเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องมีข้อมูลพื้นฐานในหลักสูตรในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านการผลิต และความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ กลุ่มอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ดังนั้น วิชาการจัดดอกไม้ ก็เป็นทางเลือกหนึ่งในการเลือกประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว เนื่องด้วยปัจจุบันมีการใช้ดอกไม้เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น การให้กำลังใจ หรือแสดงความเสียใจ ในโอกาสต่างๆ อย่างแพร่หลาย การประกอบธุรกิจการจัดดอกไม้ ไม่ว่าจะเป็นดอกไม้สด ดอกไม้ประดิษฐ์ ดอกไม้พลาสติก ในรูปแบบต่างๆ จึงเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปประกอบเป็นอาชีพ

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ การแก้ไขปัญหาการว่างงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชนโดยเน้นการบูรณาการให้สอดคล้องกับ ศักยภาพด้านต่าง ๆ การมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะพัฒนาต่อยอดสินค้า และบริการเพื่อให้ประชาชนสามารถ ประกอบอาชีพสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน มีความสามารถเชิงการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาค ระดับอาเซียน และระดับโลก ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิต รูปแบบใหม่ที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติ การจัด ดอกไม้ที่มีการนำเอางานศิลปะเข้ามามีส่วนร่วมช่วยทำให้เกิดมีความสวยงามมากขึ้น เริ่มจากการจัดช่อดอกไม้เพื่อเป็น งานตกแต่งบ้านจนเกิดการพัฒนาเป็นการจัดดอกไม้แบบตั้งโต๊ะ ที่มีดอกไม้แห้งเป็นองค์ประกอบ และการจัด ดอกไม้เพื่อมอบในงานวันสำคัญต่างๆ จนเกิดทักษะและความชำนาญรับจัดดอกไม้ในงานพิธีต่างๆ จนเป็นที่ ต้องการของตลาดเป็นงานที่ได้รับความนิยมมาก และมีการพัฒนารูปแบบเรื่อย มาจนมีการสั่งทำสินค้าเพื่อจำหน่าย และพัฒนาตนเองเป็นวิทยากรผู้สอนวิธีการจัดดอกไม้ เพื่อจำหน่ายออกสู่ตลาด ผู้ที่สนใจเข้ามาเรียน ก็จะมี ความรู้และความสามารถในการประดิษฐ์ที่แตกต่างกันจึงมีการแบ่งงานในส่วนที่ถนัดให้กับผู้ที่มาเรียน เป็นการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชนในปัจจุบัน มีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้ชุมชน ผู้ที่ ประกอบอาชีพการจัดดอกไม้จะต้องมีใจรักในการประดิษฐ์และมีความอดทนและใจเย็น เพราะเป็นวิชาที่จะต้อง ใช้สมาธิในการทำพอสมควร ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ โดยทรัพยากรที่ในการสร้างผลงาน มีอยู่ในชุมชนให้เกิด ประโยชน์และคุณค่า หลักสูตรการจัดดอกไม้แห้ง เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ และมีทักษะ การใช้ความคิดสร้างสรรค์รู้จักกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ตลอดจนเป็นช่องทางและเพิ่มโอกาส ทางการแข่งขัน ในการประกอบอาชีพได้

หลักการหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำ ที่เน้นการบูรณาการเนื้อหาสาระภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้จริงอย่างมีคุณภาพ และมีคุณธรรมจริยธรรม
2. เป็นหลักสูตรที่เน้นการดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย สถานประกอบการ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาดูงาน
3. เป็นหลักสูตรที่ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนรู้ไปเทียบโอนเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในรายวิชาเลือกของสาระการประกอบอาชีพ
4. เป็นหลักสูตรที่เน้นการใช้ศักยภาพ 5 ด้านในการประกอบอาชีพ ได้แก่ ศักยภาพด้านทรัพยากร ภูมิอากาศ ภูมิประเทศและทำเลที่ตั้ง ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิต และด้านทรัพยากรมนุษย์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ช่องทางการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจความเป็นมาของการทำของชำร่วย
 2. ผู้เรียนสามารถใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำของชำร่วยได้อย่างสวยงาม
 3. ผู้เรียนสามารถการทำของชำร่วยได้อย่างถูกวิธีและสวยงามตลอดจนสามารถเก็บบำรุงรักษาได้อย่างถูกวิธี
2. ฝึกทักษะการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 - 2.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย
 - 2.2 เพื่อได้แหล่งที่มาของการเก็บวัสดุอุปกรณ์การทำของชำร่วย
 - 2.3 เพื่อให้รู้วิธีการทำของชำร่วยได้อย่างถูกต้อง
3. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 1. สามารถบริหารจัดการอาชีพการทำของชำร่วยได้อย่างถูกต้อง
 2. สามารถจัดการตลาดในการจำหน่ายของชำร่วย
 3. บอกแหล่งที่มาของวัสดุได้
 4. สามารถกำหนดรูปแบบให้เปลี่ยนแปลงหรือคงเดิมได้
4. โครงการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 1. เพื่อให้ผู้เรียนบอกความสำคัญของโครงการอาชีพได้
 2. เพื่อให้ผู้เรียนบอกประโยชน์ของ โครงการอาชีพได้
 3. เพื่อให้ผู้เรียนอธิบายองค์ประกอบของโครงการอาชีพได้

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป

4. ระยะเวลา

จำนวน 5 ชั่วโมง

ทฤษฎี 1 ชั่วโมง

ปฏิบัติ 4 ชั่วโมง

5. เนื้อหาหลักสูตร

1. ช่องทางการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 1. ความเป็นมาของการทำของชำร่วย
 2. ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
2. ฝึกทักษะการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
 1. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำของชำร่วย
 2. การจัดการขั้นตอนการทำของชำร่วยด้วยวิธีที่ถูกต้อง
 3. การฝึกปฏิบัติการทำของชำร่วย

3. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

1. สามารถบริหารจัดการในการทำของชำร่วยได้อย่างถูกต้อง
2. การจัดการบริหารในการทำฐานข้อมูลการตลาดของแหล่ง ประกอบอาชีพทุนทำเลที่ตั้ง วัสดุอุปกรณ์
3. สํารวจและศึกษาแหล่งประกอบ การผู้เรียน
4. การกำหนดการควบคุมคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์ให้คุณภาพคงเดิม

4. โครงการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

1. ความสำคัญของโครงการอาชีพการวางแผนแผนธุรกิจ
2. ประโยชน์ของโครงการอาชีพ
3. องค์ประกอบของโครงการอาชีพ

6. การจัดการเรียนรู้

การบรรยายให้ความรู้ การสาธิต การลงมือปฏิบัติการอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้

7. สื่อการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการเรียนรู้การทำของชำร่วย
2. แหล่งเรียนรู้/ อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ต่างๆ
3. วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
4. พบกลุ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

8. การวัดผลและประเมินผล

1. แบบประเมินความพึงพอใจ (แบบ กศ.ตน. 10 (1))
2. แบบติดตามผู้เรียน (แบบ กศ.ตน. 22)
3. แบบนิเทศติดตาม (แบบ กศ.ตน. 30)

9. การจบหลักสูตร

1. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

10. เอกสารหลักฐานการศึกษา

1. หลักฐานการประเมินผล
2. ใบสำคัญการจบหลักสูตรออกโดยสถานศึกษา
3. ทะเบียนคุมวุฒิบัตร

11.การเทียบโอนผลการเรียน

ผู้เรียนที่เรียนจบหลักสูตรนี้สามารถนำไปเทียบโอนผลการเรียนรู้กับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระทักษะการประกอบอาชีพรายวิชาเลือกที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นในระดับใดระดับหนึ่ง

ลงชื่อ.....ผู้เขียนหลักสูตร
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่งานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอ
(.....)

ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอ.....

12.แผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1.ช่องทางการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. เพื่อให้ผู้เรียนความเป็นมาของการทำของชำร่วย 2. ผู้เรียนสามารถใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำของชำร่วยได้อย่างสวยงาม 3. ผู้เรียนสามารถจัดแจกันดอกไม้ได้อย่างถูกวิธีตลอดจนสามารถเก็บบำรุงรักษาได้อย่างถูกวิธี	1. ความเป็นมาของการทำของชำร่วย 2. ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1.วิทยากรอธิบายความเป็นมาของการทำของชำร่วย 2.วิทยากรอธิบายในธุรกิจในตัวผลิตภัณฑ์สามารถสร้างรายได้ 3.วิทยากรอธิบายการเรียนรู้เบื้องต้น 4. บอกการพัฒนาสู่แนวทางเพิ่มทักษะได้อย่างถูกวิธี	1.ใบความรู้ความเป็นมาของการทำของชำร่วย 2. รูปภาพ 3. สื่อออนไลน์	1.สังเกตความสนใจ 2. ชักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4.ชิ้นงาน/ผลงาน 5.ประเมินผลงานโดยใช้ใบงานกำหนด	10 นาที	-

12.แผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
2. ฝึกทักษะการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย	1.วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำของชำร่วย	1.วิทยากรอธิบายอุปกรณ์ในการทำของชำร่วยและการออกแบบของชำร่วย	-ใบความรู้ -ตัวอย่างสื่ออุปกรณ์การทำของชำร่วย	1.สังเกตความสนใจ 2. ชักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4.ชิ้นงาน/ผลงาน 5.ประเมินผลงานโดยใช้ใบงานกำหนด	10 นาที	-
	2. เพื่อให้รู้วิธีการทำของชำร่วยได้อย่างถูกต้อง	2. การจัดการขั้นตอนการทำของชำร่วยด้วยวิธีที่ถูกต้อง 3.การฝึกปฏิบัติการทำของชำร่วย	2. วิทยากรลงมือปฏิบัติสอนตามรูปแบบที่กำหนดไว้และเน้นจุดสำคัญ 3. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะความชำนาญ	-วัสดุอุปกรณ์การทำของชำร่วย		-	4 ชั่วโมง

12.แผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดผลและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
3.การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. สามารถบริหารจัดการการผลิตการทำของชำร่วย ได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถจัดการตลาดในการจำหน่ายการทำของชำร่วย 3. บอกแหล่งที่มาของวัสดุได้ 4 .สามารถกำหนดรูปแบบให้ เปลี่ยนแปลงหรือคงเดิมได้	1.สามารถบริหารการจัดการในการทำของชำร่วยได้อย่างถูกต้อง 2. การจัดการบริหารในการทำฐานข้อมูลการตลาดของแหล่งประกอบอาชีพพุนท่าเลที่ตั้ง วัสดุอุปกรณ์ 3. สำรวจและศึกษาแหล่งประกอบการผู้เรียน 4.การกำหนดการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้คุณภาพคงเดิม	3.1 วิทยากรอธิบายสาระความรู้ให้แม่นยำในการปฏิบัติจริง 3.2 วิทยากรอธิบายแหล่งจำหน่ายการตลาดฐานข้อมูล 3.3 วิทยากรบอกแหล่งจำหน่ายวัสดุวัตถุดิบพร้อมอธิบาย 3.4 กำหนดควบคุมคุณภาพของให้คุณภาพคงเดิมศึกษาและวิเคราะห์การตลาดการประเมินชิ้นงาน	ใบความรู้เรื่องการบริหารจัดการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1.สังเกตความสนใจ 2. ชักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4.ชิ้นงาน/ผลงาน 5.ประเมินผลงานโดยใบงานกำหนด	20 นาที	-

12.แผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดผลและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
4.โครงการประกอบอาชีพ การทำของชำร่วย -การเขียนโครงการ ประกอบอาชีพเพื่อนำไปสู่ การปฏิบัติจริง	1.เพื่อให้ผู้เรียนบอก ความสำคัญของ โครงการอาชีพได้	1.ความสำคัญของ โครงการอาชีพการ วางแผนแผนธุรกิจ	1.ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหา จากใบความรู้เรื่อง ความสำคัญของโครงการ อาชีพประโยชน์ ของ โครงการอาชีพและ องค์ประกอบของ โครงการอาชีพ	ใบความรู้เรื่อง โครงการ ประกอบอาชีพ		10 นาที	-
	2.เพื่อให้ผู้เรียนบอก ประโยชน์ของโครงการ อาชีพได้ 3.เพื่อให้ผู้เรียนบอก องค์ประกอบของ โครงการอาชีพได้ 4.เพื่อให้ผู้เรียนอธิบาย องค์ประกอบ ของ โครงการอาชีพได้	2.ประโยชน์ของโครงการ อาชีพ 3.องค์ประกอบของ โครงการอาชีพ	2.ผู้เรียนและวิทยากรร่วม สนทนาแลกเปลี่ยน ข้อมูลความคิดเห็น 3.ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ เรื่องความสำคัญของ โครงการอาชีพ ประโยชน์ ของโครงการอาชีพ	ใบงาน		10 นาที	-

ใบความรู้

เรื่อง ความเป็นมาของการทำของชำร่วย

1. ของชำร่วยพิธีมงคลสมรส หรือของชำร่วยแต่งงาน

ถือเป็นพิธีสำคัญที่ต้องมีของชำร่วยเป็นส่วนประกอบหลัก สำหรับพิธีมงคลสมรสหรืองานแต่งงาน ที่การมอบของชำร่วยให้แก่ผู้มาร่วมงานนั้น ถือว่าเป็นวิธีการแสดงความขอบคุณจากเจ้าบ่าวเจ้าสาวต่อผู้ที่มีมาร่วมงานได้เป็นอย่างดี โดยมีความเชื่อเดิมมาจากเรื่องเล่ากล่าวขานของคู่รักชาวยุโรปในงานแต่งงานหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มในการมอบของชำร่วยให้แก่แขกหรือในงานพิธีมงคลสมรส ซึ่งครั้งนั้น เจ้าบ่าวเจ้าสาวได้เลือกกล่องใส่ของชิ้นเล็กๆ ที่ภายในบรรจุน้ำตาลเอาไว้ ซึ่งในสมัยก่อนนั้น น้ำตาลถือเป็นของที่มีค่า เพราะมีราคาสูง การมอบน้ำตาลให้แก่กัน จึงกลายเป็นสัญลักษณ์แสดงความหมายถึงของมีค่าที่บ่าวสาวได้มอบให้แก่แขกหรือ เพื่อเป็นการขอบคุณแขกที่มาร่วมเป็นสักขีพยานในงานแต่งงานของตน

2. ของชำร่วยพิธีฌาปนกิจ

งานฌาปนกิจ เป็นงานสำคัญที่เจ้าภาพจำเป็นต้องมีของชำร่วยเตรียมเอาไว้เพื่อมอบให้แก่แขกที่มาแสดงความไว้อาลัยผู้เสียชีวิตภายในงาน โดยของชำร่วยงานศพ ของแจกงานศพ ราคาถูก นั้น ถือเป็นเครื่องแสดงความขอบคุณต่อแขกที่มาร่วมงาน และแสดงถึงความเป็นตัวตนของผู้เสียชีวิต เพื่อให้ผู้คนที่ระลึกถึงผู้เสียชีวิตอยู่เสมอ อีกทั้งยังเป็นเครื่องแสดงความรัก ความหวังดี และความห่วงใย ให้กับผู้ที่มีมาร่วมงานได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นเดียวกัน

3. ของชำร่วยพิธีอุปสมบท

นอกจากพิธีสมรสและงานศพแล้ว อีกหนึ่งพิธีสำคัญที่ขาดของชำร่วยไม่ได้เลยก็คือ งานอุปสมบท ซึ่งถือเป็นงานบุญ ที่ผู้มาร่วมงานนั้น มาพร้อมใจที่มีกุศลต่อตัวผู้ที่บวชเป็นพระหรือเป็นเณร นับเป็นพิธีสำคัญที่คนไทยมักจะทำให้ ความสำคัญในการไปร่วมงานกันมากที่สุด เนื่องจากความเชื่อที่ว่า ใครมาร่วมงานบวชแล้ว จะมีบุญมากขึ้น หรือชาติหน้าจะได้เกิดเป็นนางฟ้า เทวดานั้นเอง ดังนั้น เราจึงมักจะเห็นภาพของงานบวช คราค่ำไปด้วยผู้คนทุกเพศ ทุกวัย ที่มาร่วมงานกันโดยมิได้นัดหมาย ส่งผลทำให้เจ้าภาพผู้จัดงานจำเป็นต้องเตรียมของชำร่วยเพื่อมอบให้เป็นเครื่องแสดงความขอบคุณต่อแขกที่มาร่วมงานพิธีมากเป็นพิเศษ

ใบความรู้ เรื่อง วัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย

วัสดุอุปกรณ์ในการทำของชำร่วยมีมากมายหลายแบบขึ้นอยู่กับนักจัดดอกไม้ที่จะเลือกใช้ สำหรับวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในการจัดดอกไม้มีดังนี้

1. เนื้อเทียน

ในการทำเทียน วัสดุชนิดแรกที่ต้องมีก็คือเนื้อเทียน สำหรับวัสดุที่ใช้สามารถเลือกได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นพาราฟิน (Paraffin), เจลแว็กซ์ (Candle Gel Wax), ไชผึ้ง (Bee Wax), ไชถั่วเหลือง (Soy Wax), ไขมันปาล์ม (Palm Wax) หรือจะเป็นเทียนเล่มเก่า ๆ ก็สามารถใช้ได้ค่ะ หากคุณต้องการเติมสีสันทให้กับเทียนหอม พาราฟินจะเหมาะสมมากที่สุดเนื่องจากไม่มีสีหรือกลิ่น ช่วยให้สีที่เติมเข้าไปเด่นชัดและไม่เพี้ยน ส่วนไขผึ้งจะมีสีเหลืองอ่อน ๆ ช่วยให้ความรู้สึกสบายตา และไขถั่วเหลืองจะเป็นวัสดุที่เป็นมิตรกับธรรมชาติมากที่สุด

2. ไส้เทียน

ไส้เทียนเป็นวัสดุที่จะช่วยให้เทียนของเราใช้งานได้นานขึ้น โดยไส้เทียนสามารถเลือกใช้วัสดุได้หลายอย่าง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นด้ายคอตตอน, เชือกเคลือบแว็กซ์ หรือไม้หอมแผ่นบาง ๆ ซึ่งไส้เทียนจะมีหน้าที่ยึดให้เนื้อเทียนเหลว ๆ เกาะติดไปกับไส้เทียนและทำให้การเผาไหม้มีความต่อเนื่อง ช่วยเพิ่มแสงสว่างได้นานขึ้นจนกว่าไส้เทียนจะถูกเผาไหม้จนหมด

3. น้ำมันหอมระเหย

น้ำมันหอมระเหยเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับเทียนหอม ซึ่งน้ำมันหอมระเหยก็มีให้เลือกหลากหลายตั้งแต่กลิ่นพื้นฐานอย่างตะไคร้, ลาเวนเดอร์, กุหลาบ, มินต์, เลมอน ไปจนถึงกลิ่นที่เป็นความชอบส่วนบุคคลอย่างโคลด์วอเตอร์, ปาณ, น้ำทะเล, ฟุงหญ้า หรือจะเป็นกลิ่นดินหลังฝนตกก็มีให้เลือกตามความต้องการค่ะ ซึ่งน้ำมันหอมระเหยจะสกัดมาจากกลิ่นหอมของสมุนไพรและน้ำมันที่อยู่ในกลีบดอกไม้ต่าง ๆ หรือสังเคราะห์ขึ้นด้วย

4. สีส้มเทียน

สำหรับต้องการให้เทียนมีสีสันต่างๆ ก็สามารถทำได้ด้วยการนำสีฝุ่นหรือสีน้ำมันมาผสม สำหรับสีผสมเทียนมีรูปแบบหลากหลาย ทั้งแบบผงและแบบก้อน หรือจะนำสีเทียนที่ใช้ระบายสีมาย้อมเทียนก็สามารถทำได้ เนื่องจากมีส่วนประกอบชนิดเดียวกัน ส่วนสีผสมแบบผงอาจจะใช้งานยากกว่ารูปแบบอื่น ๆ สักเล็กน้อยเนื่องจากเม็ดสีจะจับ

+

5. แก้ว

ส่วนใหญ่แล้วเทียนหอมมักจะบรรจุในแก้วทรงต่ำที่มีความกว้างพอประมาณหรือบรรจุในกระปุกมีฝาปิด เพื่อความสะดวกในการใช้งาน สำหรับวัสดุที่ใช้บรรจุเทียนหอมจะต้องเป็นแก้วหนาทนความร้อนเพื่อความปลอดภัย ไม่สามารถใส่แก้วตีมน้ำทั่วไปได้เนื่องจากเนื้อแก้วบางและอาจจะแตกได้หากจุดเทียนเป็นเวลานาน

6. แม่พิมพ์เทียน

นอกจากแก้วยังสามารถขึ้นรูปเทียนเป็นลวดลายต่าง ๆ ได้ด้วยพิมพ์ซิลิโคนเพื่อเพิ่มความสวยงามและเพิ่มมูลค่าของสินค้า ซึ่งพิมพ์ซิลิโคนมีลวดลายให้เลือกหลากหลายไม่ว่าจะเป็นรูปดอกไม้, ตัวอักษร, รูปปั้นและเสาส์สไตล์กรีก, ลายแคคตัส หรือจะเป็นรูปทรงเรขาคณิตและทรงกระบอกต่าง ๆ ซึ่งเพื่อน ๆ สามารถเลือกลวดลายและรูปแบบได้ตามต้องการ

7. ของตกแต่ง

ของตกแต่งสามารถเพิ่มความสวยงามให้กับเทียนหอมของเราได้อย่างง่ายดาย ซึ่งของตกแต่งเทียนหอมมีให้เลือกหลากหลายทั้งทองคำเปลว, ดอกไม้แห้ง หรือใบไม้แห้ง ซึ่งดอกไม้บางชนิดก็สามารถเพิ่มกลิ่นหอมให้กับเทียนได้หากคุณไม่ต้องการใช้น้ำมันหอมระเหย เช่น ดอกลาเวนเดอร์, กลีบกุหลาบ, โรสแมรี่ หรือโรสฮู้ด หรือคนที่ชอบเทียนหอมกลิ่นซิตรัสก็สามารถนำส้มหรือเลมอนอบแห้งมาตกแต่งได้เพื่อเทียนอยู่ในธีมเดียวกันเพื่อความสวยงามค่ะ

ใบความรู้

เรื่อง ขั้นตอนการทำของขำรวย

วิธีทำเทียนหอม

1. ผสมพาราฟิน และแว๊กซินในสัดส่วนที่เท่ากัน (ถ้าซังเป็นน้ำหนักให้ใช้ สัดส่วนพาราฟิน 100 กรัม ต่อแว๊กซ์ 30 กรัม) ต้มจนหลอมละลายเข้ากัน ผสมสี (ให้ แผ่นสีเทียน) ผสมให้เข้ากันดี ยกหม้อลงจากเตา ใส่หัวน้ำหอม กลิ่นที่ชอบ ทิ้งให้ส่วนผสมเย็นลงเล็กน้อย (สังเกตดูเทียนจะเริ่มขุ่น)

2. ใส่ไส้เทียน ในพิมพ์ให้ยาวพ้นพิมพ์ประมาณ 4 – 5 เซนติเมตร เทเทียนที่ยังร้อนอยู่ ประมาณ 92 องศา ลงในพิมพ์ ทิ้งให้เย็น จึงแกะออกจากพิมพ์ (หรือ ขณะเทียนเริ่มจะแข็งตัว ใช้ไม้เสียบเป็นรู แล้วปักไส้เทียนลงไป จากนั้นใช้น้ำเทียนปิดรูที่เกิดขึ้น)

ข้อควรระวังขณะทำเทียน

1. ใช้หม้อ 2 ชั้นในการต้มเทียน ซึ่งจะเป็นวิธีที่ดี และปลอดภัย
2. ไม่ต้มเทียนในอุณหภูมิที่สูงเกินกว่า 100 องศา เพราะน้ำเทียนจะติดไฟ ได้ง่าย
3. ถ้าเทียนที่กำลังต้มอยู่ติดไฟ ให้ปิดแก๊ส หรือดึงปลั๊กไฟออกทันที ไม่เคลื่อน ย้ายหม้อต้ม หรือใช้น้ำดับไฟ (ถ้าต้องการดับไฟให้ปิดฝาหม้อหรือใช้ ผ้าชื้นๆ ปกคลุมฝาหม้อไว้)
4. ถ้าเทียนหกบนพื้นหรือโต๊ะ ต้องคอยจนกว่าเทียนเย็น หรือแข็งตัวแล้วชูดออก
5. อย่าเทเทียนเหลวลงในท่อน้ำ เพราะจะทำให้ท่อน้ำอุดตัน

วิธีใส่เทียนให้แข็ง

ทำได้โดยนำฝ้ายดิบสำหรับทำไส้เทียน จุ่มลงในพาราฟินที่ต้มละลายแล้ว จากนั้นตั้งไส้เทียนให้ตั้ง พอแห้ง จะได้ไส้เทียนเป็นเส้นตรง จากนั้นตัดความยาวตามต้องการ การตกแต่งเทียนเพิ่มเติม

1. หั่นแผ่นสีเทียนเป็นชิ้นสามเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ แล้วโรยในพิมพ์ จากนั้นจึงเทเทียนที่ผสมแล้วลงพิมพ์ ควรใช้ชิ้นสีหลาย ๆ สี และเลือกสีที่เข้มกว่าสีเทียนที่จะเท เพื่อให้สีต่าง ๆ สามารถมองเห็น ออกมาได้
2. ตกแต่งพื้นผิวด้านนอกของเทียนด้วยเทียนแพนซีที่เป็นรูปดอกไม้ หรือรูปทรงอื่น ให้ตกแต่งทีละด้าน จุ่มเทียนแพนซีในน้ำเทียนบาง ๆ แล้วนำไปติดข้างในพิมพ์ด้านที่ต้องการตกแต่ง จากนั้นจึงเทเทียน ที่ผสมแล้วลงไป หรือวางชิ้นเทียนแพนซีลงบนพิมพ์ด้านใน จากนั้นนำบดด้วยมีด หรือโลหะที่ร้อนที่ด้านนอกของพิมพ์ เพียง 1 นาที ชิ้นเทียนแพนซีก็จะติดที่พิมพ์ จากนั้นจึงเทเทียนที่ผสมแล้วลงไป
3. การทำเทียน 2 สี ให้เทเทียนสี ที่ 1 ลงไปในพิมพ์ ปล่อยให้เทียนเกือบแข็งตัว (สังเกตดูเนื้อเทียนจะเป็นสีขุ่นมาก) แล้วเทเทียนสี ที่ 2 ลงไป อาจทำสลับกันเป็นชั้นๆ แต่ต้องทิ้งให้แต่ละชั้นเย็นตัวเสียก่อน แต่ไม่แข็ง

ใบความรู้

เรื่อง คุณค่าประโยชน์ของการทำของชำร่วย

เทียนหอม ซึ่งเป็นเทียนที่มีกลิ่นและมีสีที่สวยงามมักจะถูกนำมาใช้ในงานต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะนำมาใช้ในการไหว้พระสำหรับชาวพุทธ แต่สำหรับชาวกรีกสมัยก่อน มักจะนำไปเป็นใช้ประกอบพิธีงานแต่งงาน เพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้ชีวิตคู่มีความสุขสดใสตั้งแสงของเปลวเทียน ส่วนในอเมริกามีการนำเทียนหอมมาประดับบนโต๊ะอาหารต่างๆ เพื่อสร้างสีสันให้สวยงามและมีลักษณะที่เลิศหรู เพราะเทียนหอมมีหลากสีและกลิ่นที่หอม นอกจากนี้เทียนหอมยังประโยชน์ต่างๆที่ไม่ได้มีแค่กลิ่นหอมๆ อย่างเดียว

ประโยชน์ของการใช้เทียนหอม

นอกจากเรื่องโรมาที่ช่วยในการผ่อนคลายแล้ว เทียนหอมกลิ่นสมุนไพรยังสามารถช่วยในการดับกลิ่นไม่พึงประสงค์ได้ เป็นเพราะว่าเทียนมีกลิ่นที่หอมหลากหลายกลิ่นให้เลือกใช้ และยังสามารถใช้เป็นของชำร่วยในงานแต่งงาน งานบวช ขึ้นบ้านใหม่ วันเกิด ฯลฯ นำมาจุดไฉ่ยุงได้ ซึ่งการจุดไฉ่ยุงส่วนใหญ่จะเป็นเทียนกลิ่นตะไคร้หอม ซึ่งเทียนหอมสามารถทำให้อารมณ์ดี และอารมณ์เย็นลง เพราะกลิ่นหอมๆ ของมันทำให้รู้สึกผ่อนคลายโดยที่เราไม่รู้ตัว ซึ่งเทียนหอมหลากสีกลิ่นที่มีความสวยงามภายในบรรยากาศต่างๆ สามารถสร้างแสงสว่างด้วยการจุดไฟ ใช้และประดับตกแต่งในสถานที่ต่างๆ ซึ่งเหมาะสำหรับโอกาสพิเศษ หรือนำมาสร้างบรรยากาศให้สวยงามอย่างการดินเนอร์ใต้แสงเทียน หรือริมน้ำ รวมทั้งใช้ประกอบในพิธีมงคล และสถานที่ต่างๆ เพื่อทำให้เกิดความสวยงาม นอกจากนี้ยังใช้เป็นเทียนวันเกิดก็ได้ ซึ่งอาจจะทำให้รู้สึกดีกว่าการใช้เทียนแบบเดิมๆ เพราะเมื่อเป่าเทียนเสร็จแล้ว จะทำให้มีกลิ่นหอมๆ ลอยออกมา

ใบความรู้

เรื่อง การคิดคำนวณต้นทุน กำไรในการทำของชำร่วย

ด้านการกำหนดราคา

สมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานเป็นคนกำหนดราคาตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันการลดราคาจากพ่อค้าคนกลางเปรียบเทียบกับคู่แข่งโดยคำนึงถึงลักษณะของ ผลิตภัณฑ์ด้านความยากง่ายในการผลิต วัสดุ ความประณีตและเวลา โดยใช้แนวคิดในการกำหนดราคา 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ตั้งราคาเพิ่มจากต้นทุนของแต่ละผลิตภัณฑ์โดยกำหนดเป็นการบวกกำไร เพิ่มในผลิตภัณฑ์แต่อย่างน้อย 50%ของต้นทุน
2. ตั้งราคาแยกตามกลุ่มลูกค้า กรณีเป็นลูกค้าปลีกขายตามราคากลุ่มที่ กำหนดแต่ถ้าเป็นลูกค้าประจำจะมีการให้ส่วนลด 10% และพ่อค้าคนกลางคิดราคาแบบเหมาโดยให้ ส่วนลด 25%
3. ตั้งราคาตามราคาตามเหมาะสมสำหรับสินค้าประเภทที่สร้างความแตกต่างกัน ได้ยาก

ใบความรู้

การคำนวณต้นทุนกำไร

ตัวอย่างการคิดต้นทุน กำไร การผลิตและค่าใช้จ่ายในการทำของชำร่วย

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)			
	1. พาราฟิน	1 กิโลกรัมๆละ 100 บาท	100 บาท	1. ให้กำหนดกำไรที่ต้องการเป็นร้อยละก่อน 2. แล้วคำนวณหาราคาต่อหน่วยจึงจะทราบรายได้ 3. นำรายได้ที่ได้มาใส่ตารางนี้
	2. แก้วใส่เทียน	10 ใบๆละ 10 บาท	100 บาท	
	3. ใส้เทียน	1 มัดๆละ 50 บาท	50 บาท	
	4. สีเทียน	3 ซองๆละ 20 บาท	60 บาท	
	5. น้ำมันหอมระเหย	1 ขวดๆละ 50 บาท	50 บาท	
	รวมค่าใช้จ่าย		360 บาท	
	รายได้จากการทำของชำร่วย	ของชำร่วยจำนวน 10 ชิ้น จำหน่ายของชำร่วยชิ้นละ 59 บาท		
	รวมรายได้		590 บาท	กำไร 230 บาท

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

= คิดจากทุน 360 บาท จากของชำร่วยจำนวน 10 ชิ้น

= คิดต้นทุนของชำร่วยชิ้นละ $59 \times 10 = 590$ บาท

กำไรจากต้นทุน 230 คิดจากราคาขาย $360 - 590 = 230$ บาท

หมายเหตุ : วัตถุประสงค์การทำของชำร่วยจำนวน 10 ชิ้น ได้ทั้งหมด 10 ชิ้น คิดต้นทุน 360 บาท

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร = $360 + 230$

= 590 บาท

ดังนั้น ขายชิ้นงาน 1 ชิ้น ราคา 59 บาท ขายไป 10 ชิ้น

ขายทั้งหมดได้เงิน 590 บาท ได้กำไรสุทธิ 230 บาท

หมายเหตุ

การกำหนดกำไรที่ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น ราคาตลาด ลักษณะของสินค้าและบริการ เป็นสินค้าหายาก เป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม หรือมีฤดูกาลเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถที่จะกำหนดกำไรที่ต้องการสูงได้ การตั้งราคาให้สามารถแข่งขันได้นั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขายด้วย ถ้าสินค้าโดยทั่วไปมีขายกันแพร่หลาย มีคู่แข่งมากก็ต้องกำหนดกำไรน้อยลงไป

ใบงาน
เรื่อง การคิดต้นทุน กำไร

ผู้เรียน/กลุ่ม.....

เรื่อง.....

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย(ต้นทุน)			การกำหนดราคาขาย คิด จากต้นทุน + กำไรที่ ต้องการ
	รวมค่าใช้จ่าย			
	รายได้		บาท	

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย100)

.....

.....

.....

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร

.....

.....

ใบความรู้ เรื่อง ช่องทางการตลาด

ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายสำหรับสถานที่การจัดจำหน่ายกลุ่มสมาชิกมี ความเห็นต่อความสะดวกในการติดต่อและควรมีช่องทางเลือกให้กับผู้สนใจผลิตภัณฑ์ในหลายช่องทางดังนี้

1. สร้างเครือข่ายการขาย มีตัวแทนการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชนไปจำหน่ายยังจังหวัดต่าง ๆ เมื่อมีการจัดนิทรรศการของแต่ละจังหวัด
2. ควรจัดร้านค้าหรือสถานที่เพื่อจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรม พื้นบ้านในตัวจังหวัดหรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
3. วิธีการขายตรง เป็นการขายโดยสมาชิกกลุ่มทำการกระจายสินค้า โดยต่อกับหน่วยงานและลูกค้าที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นโดยตรง
4. จำหน่ายตามตลาดนัดของชุมชนใกล้เคียงหรือตามเทศกาลต่างๆ

ด้านการส่งเสริมการตลาดภายใต้ข้อจำกัดทรัพยากรของชุมชนจึงทำให้การส่งเสริม การตลาดผลิตภัณฑ์การทำของชำร่วยของชุมชนทำให้ผลิตภัณฑ์ยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควร ดังนั้นชุมชนจึงต้อง พัฒนาการส่งเสริมการตลาดดังนี้

1. ควรประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ หลายๆ ด้าน เช่น แผ่นพับ การ ส่งข่าวเผยแพร่ผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนทางหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรบริหารส่วน ตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาคมต่าง ๆ
2. มีการลดราคาผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่ายที่มาซื้อใน ปริมาณมาก
3. ควรมีป้ายแสดงราคาสินค้าของผลิตภัณฑ์ฯ ไว้อย่างชัดเจน และราคา มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์
4. มีการแถมผลิตภัณฑ์ฯ ให้กับลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่ายเมื่อมีการซื้อ ผลิตภัณฑ์ฯ เป็นประจำ
5. สามารถทำงานจักสานตามรูปแบบที่ลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่ายต้องการ ตามศักยภาพ
6. ควรจะมีโปรโมชั่นพิเศษให้กับลูกค้าในกรณีที่มีเทศกาลต่าง ๆ

ใบงาน
เรื่องโครงการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

ตัวอย่าง องค์ประกอบของการเขียนโครงการ

1. ชื่อโครงการ
2. ผู้รับผิดชอบโครงการ
3. หลักการและเหตุผล
4. วัตถุประสงค์
5. กลุ่มเป้าหมาย
6. วิธีการดำเนินการ
7. ระยะเวลาการดำเนินการ
8. สถานที่ดำเนินการ
9. งบประมาณ
10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

แบบวัดและประเมินผล การทำของชำร่วย

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ

- 1.1 เลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ได้เหมาะสมกับประเภทและปริมาณ
- 1.2 ทำความสะอาด บำรุงรักษาและจัดเก็บอุปกรณ์เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง

2. จัดเตรียมวัสดุดิบ

- 2.1 เลือกใช้วัสดุได้อย่างเหมาะสม
- 2.2 เตรียมวัสดุได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 จัดเก็บวัสดุได้อย่างถูกต้องตามประเภทของวัสดุ

3. ทักษะการทำ

- 3.1 ทำได้ตามคุณลักษณะและมีเอกลักษณ์ที่ถูกต้อง

4. ทักษะการจัดตกแต่ง และนำเสนอ

- 4.1 จัดตกแต่งและนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

ใบงาน
แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ - นามสกุล

หลักสูตร กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (10 คะแนน)
1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (20 คะแนน)	
1.1 ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
1.2 สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
2. ทักษะการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
2.1 สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
2.2 ประเมินโดยให้สาธิต	
2.3 แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
2.4 ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา)	
3. คุณภาพของผลงาน ผลการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
3.1 สังเกตผลงาน	
3.2 ตรวจสอบผลงาน	
3.3 มีความคิดสร้างสรรค์	
3.4 ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (100 คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....วิทยากร

(.....)

บรรณานุกรม

<http://www.thaismescenter.com/>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. ว่าที่พันตรีดำรงห์ ดิยะวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
2. นางสาวนัทธมน สกุลนมรรคา รองผู้อำนวยการสำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
3. นายอนุชา วิจิตรศิลป์ ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอเมืองเพชรบูรณ์
4. นางสาวอาลิตตา นาควิจิตร ครูชำนาญการพิเศษ
5. นางสาวฉัตรชนันท์ นวลนิจ ครู
6. นางศิริพร อหันตะ บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ

คณะทำงาน

1. นางดวงแข เจนชัย ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน
2. นางสาวชนิสรา อัมพันธ์ ครู กศน.ตำบล
3. นางสาวนิตยั เพชรเกิด ครู กศน.ตำบล
4. นางราตรี แก้วศิลา ครู กศน.ตำบล
5. นายภูชิต ปักธงชัย ครู กศน.ตำบล

ผู้รวบรวม เรียบเรียง และจัดพิมพ์

- นางสาวชนิสรา อัมพันธ์ ครู กศน.ตำบล